

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 157/2020
20.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Предраг Божовић, адвокат из ..., против туженог "Generali osiguranje Srbija" А.Д.О., Београд, ради накнаде штете, решавајући сукоб стварне надлежности између Трећег основног суда у Београду и Привредног суда у Београду, у седници већа одржаној 20.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овој правној ствари, **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Трећи основни суд у Београду.

Образложење

Трећи основни суд у Београду се, ставом првим изреке решења П 10163/19 од 08.01.2020. године, огласио стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари. Ставом другим изреке, одлучио је да по правноснажности решења списе предмета достави Привредном суду у Новом Саду, као стварно и месно надлежном суду. Ставом трећим изреке, отказано је рочиште заказано за 09.06.2020. године у 13,00 часова.

Привредни суд у Београду није прихватио стварну надлежност и предмет је доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, у смислу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 116/08, ... 87/18) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 87/18), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету, стварно надлежан Трећи основни суд у Београду.

Одредбом члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ 116/08, ...108/16), прописано је да привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, као и кад је у наведеним споровима једна од странака физичко лице ако је са странком у односу материјалног супарничарства.

Одредбом члана 22. став 2. истог Закона, прописано је да основни суд у првом степену суди у грађанско-правним споровима, ако за поједине од њих није надлежан други суд.

Према стању у предмету, тужилац је тужбу поднео дана 10.09.2019. године, Трећем основном суду у Београду, против туженог, као осигуравача возила марке "Vw Golf", регистарских ознака ..., чијом употребом је проузрокована штета тужиоцу на његовом путничком возилу марке "Peugeot 406", регистарских ознака Тужени је тужиоцу делимично надокнадио штету исплатом, дана 30.11.2017. године, а тужбеним захтевом тужилац је тражио да суд туженог обавезе да му накнади неисплаћени део штете на возилу, као и штету на име изгубљене зараде због немогућности обављања делатности.

Тужени је у поднеску од 12.12.2019. године истакао приговор стварне ненадлежности Трећег основног суда у Београду, указујући да није јасно да ли тужилац накнаду штете тражи као привредни субјекат или као физичко лице, пошто из приложене фотокопије саобраћајне дозволе следи да је корисник возила власништво тужиоца ауто-такси АА, предузетник из

Имајући у виду да је предмет овог спора накнада штете проузроковане тужиоцу од стране осигураника туженог, следи да се не ради о спору који је настао између привредних субјеката у обављању њихове делатности, јер тужени није осигуравач тужиоца, а основ тужбеног захтева за накнаду штете је уговорна одговорност за другог.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у изреци овог решења донео у смислу одредбе члана 22. став 2. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић